

श्री भुगतंप्पा स्तवन.

रचयिता

नवीन्याह निवासी

भास्करलाल ललुभाई गेहता.

अभिलाषा

श्री गंगा विद्यावि-

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૨૧

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જુગલ્લેખ રત્નવ્રજ

વિષય ૫૨૪૩૬ : ૪૧૭

શ્રી જુગતંબા રતવન.

પ્રથમાવૃત્તી.

રચનાર

નડીઆદ નિવાસી

માણેકલાલ લલુભાઈ મેહેતા.

વસંતતિલકા.

હે વીશ્વ વંદ્ય જગદંબ આનંદ દાતા,
વિશ્વેશ્વરી સકળ મંગલ શાંતી દાતા;
દેજો સદાય મુજને ગુણ ગાવા હામ,
પાદારવિંદ નમીને કરું હું પ્રણામ.

અમદાવાદ.

શ્રી જૈન વિદ્યાવિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ રીથ્થારોડ.

પ્રત ૧૦૦૦.

સંવત ૧૯૬૨ના શ્રાવણસુદ.

જુલાઈ સને ૧૯૦૬

ક્રીંમી ૦-૨--૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૬૨૧

પર્યાજ : ૪૨૭

અર્પણ પત્રિકા.

શ્રી જુમતબા જક્તના કલ્યાણ અર્થે તમોએ અનેક રૂપો ધરેલાં છે, જે બાળા, ઉમા, જ્યા, કાળીકા, લક્ષ્મી, લક્ષ્મી વીગેરે નામોથી ઓળખાઓ છો, જે મંમાયાનો અધાત મ-હીમા કોઈ વર્ણવી સકે તેમ નથી. જેણે બ્રહ્મા વિશ્વ સીવા દીક દેવોને સંકટ વખતે સાચ કરેલી છે. જે અનંત શક્તિ સર્વ સ્થળે વસેલી છે. જેની લીલા અવર્ણનીય છે, તે શક્તીના ગુણાત્ વાદ ગાવાને આ દુનીયામાં કોઈ સમર્થ નથી. તે આપ શક્તીની કૃપાવડે જે કાંઈ લીલા વરણુવ કરી છે તે હે અંબે તમને અરપણ કરવા તમારા નાગર બાળની વીજાપતા છે તે સ્વીકારી લેશો.

વસંતતિલકા છંદ.

હે ઇષ્ટ દેવિ અંબે જગમાતા મહારી,
આ સ્વરૂપ ગ્રંથ અરપુ', કરણા તમારી;
રાખુ' તમારે ચરણે, ચિતવન્તી મહારી,
પુરો સદર્થ સધળા, છે આશ તહારી.

લી. આપનો સદા દર્શનાકાંક્ષી
સેવક. માણેકલાલ લલુભાઈના સાષ્ટાંગ.
પ્રણામ માન્ય કરશે.

શ્રી જુગતંબા સ્તવન.

સ્તુતિ.

દાદરો.

ગુણનિધિ ગણપત દેવને, નમુ હું વારમવાર,
કૃપા કરો મા સરસ્વતિ, મહીમા તુજ અપાર;
ચીત ચાહે છ માહિર, ગાવા ગુણ અંબાય,
વંદુ પ્રથમ હરકત હરણુ, જય જય જય ગણરાય.

સરસ્વતીની સ્તુતી.

રાગ તાલ દાદરો.

વીજય વીજય વિજય કરો, સર્વ જક્તમાંએ; ॥ ટેક ॥
સરસ્વતી મા વિનતી કરે, નમી તમારે પાએ. વીજય

અંબા સ્તુતી ગાવા ગુણ, ચીત માહાર મહાએ;
વિમળ વાણી દેખે માત, કાર્ય સફળ થાએ. વીજય

હરીગીત છંદ.

- હિ અંબીકા તુ માત મહારી, સાચિ છે મા બહુચરા,
નારાયણી ત્રીપુરેશ્વરી, વિશ્વે વસી ત્રીસુળધરા;
જગપદ્મિનિ સુખ કંદન, હ્રીમ નંદની છે તમહરા,
હિ ભગવતી ભવતારણી, જગપાવની મા બહુચરા. ૧
- સોહ સ્વારિ મહિશ મારી, ત્રિસુળધારણી છે સુખકરા,
જગદેવિ મુર સઉ સોવ એવિ માત છે વસુધરા;
વીજલરી વરદાયની, આરાસૂરી અભયકરા,
હિ ભગવતી ભવતારણી, જગપાવની મા બહુચરા. ૨
- જય જગતજનની તારણ તરની, દેવની તું દુખહરા,
દિન દયાળિ અંબે ખાંડ, માત છે ભવભય હરા;
અવ્યોધયાળી મા મયાળી, ભક્ત સાચું જો જરા,
હિ ભગવતી ભવતારણી, જગપાવની મા બહુચરા. ૩
- મા વીજય કરતી સર્વ કામે, સરણ છુ વીજલરા,
ખિરદાળી ખિરદ પાળી, તમે ભક્તને તાર્યા ખરા;
આ લાલ તહારો અરજ કરે, સરણ રાખો બહુચરા,
હિ ભગવતી ભવતારણી, જગ પાવની મા બહુચરા. ૪

ગીતીપ્રત.

જય જય જય જગદંબા, ચાચર રમવા સદાય મા તેડો
 વિશ્વ બધાનિ માતા, દરસણુ દધને દુખ સકળ ફેડો.
 ધાતા ત્રિભુવન ત્રાતા, સર્વ જગતનિ વિશ્વ પિતૃ માતા;
 શાન્તિ સદૈવ વધારિ, સરણાંગત છુ કરો મા સુખરચાતા.
 અખંડ આનંદ દાતા, જગપાવની જગમાં જસ છે તહારો;
 દરસણુ તેડો મુજને, આપિને પુણુ પ્રેમે તુજ પારો.
 ત્રિપુરા સુંદરિ તહારે, ચંદ્રવદન હું નિહાળિ સુખ પામું;
 મંગળ પદ્મજ દાતા, તુજ ચરણે હું સદાય શીસ નામું.
 હરિહર પદ રજ ચહાતા, વંદન કરતા સ્વયમ સુર પાળી;
 દિન દયાળી દેવિ, આનંદ આપો અહુચર બિરહાળી.
 અલયાવરકર દાતા, જોડ જગતમાં નથ મા તુજ જેવી;
 લાલ તમારો વિનવે, સરણાંગત છુ ક્ષમા કરો દેવી.

ભુજંગી છંદ.

નમસ્તે નમસ્તે નમુ અંબીકાય,
 નમસ્તે સદા ભક્તની સૂખદાય;
 નમસ્તે તને સર્વ સાન્તી પ્રદાય,
 નમસ્તે નમસ્તે નમુ અંબીકાય.
 નમસ્તે સદા સકતી તારી અઘાત,
 નમસ્તે સદા સર્વવિશ્વાધી માત;

નમસ્તે સદા સૃષ્ટીની જકતમાય,	
નમસ્તે નમસ્તે નમુ અંબીકાય.	૨
નમસ્તે નમસ્તે આરાધુરી રાય,	
નમસ્તે નમસ્તે નમુ સુખદાય;	
નમસ્તે નમસ્તે નમુ ચર્ણુ પ્રાય,	
નમસ્તે નમસ્તે નમુ અંબીકાય..	૩
નમસ્તે સદા ભક્તનાં ભય હારી,	
નમસ્તે નમુ હસ્ત હુંતો પ્રસારી;	
નમસ્તે સહુ મુરને કીધી સાહ્ય,	
નમસ્તે નમસ્તે નમુ અંબીકાય.	૪
નમુ આઘ શક્તી સદા સાહ્યકારી,	
દીન દાસની અર્જ આ દયો સ્વીકારી,	
દયા કરો દેવી નમુ તુજ પાય.	
નમસ્તે નમસ્તે નમુ અંબીકાય,	૫

માલની છંદ.

ધન ધન ધડી આજે, અંબા આનંદ દાતા,
 નમુ ચરણે તમારે, માત શાંતી પ્રદાતા;
 દરસણુ તેડા મુજને, વીશ્વની પીતુ માતા,
 સરણુ રહી તમારે, પામુ હું સુખ સ્વાતા;

રાગ ધનાશ્રી.

આનંદ આપો આજ,	
અલબેલી અબા આનંદ આપો આજ. ટેક.	
સીંધાસન પર માત ખીરાજ્યાં;	
ઝળકે મુગટ સીરતાજ. અલબેલી. ૧	
મારકુંડ જયમુની ઇંદ્રાદીક,	
સમરે તને સુખ કાજ. અલબેલી. ૨	
મૈયા તમે મુજ સામુ ભાળો,	
આઈ ગરીબ નિવાજ. અલબેલી. ૩	
શ્રાવણ સંઘે આવું ઉમંગે,	
દરસણ કરવા કાજ. અલબેલી. ૪	
વદન નિહાળી અતી સુખ પામ્યો,	
આનંદ વાઢ્યો આજ. અલબેલી. ૫	
કુમ કુમ અક્ષત લેઈને વધાવુ,	
આરતી કરે માહારાજ. અલબેલી. ૬	
અખીલ ગુલાલ અરગજ બેહેકે,	
વાગે મદંગ પખાજ. અલબેલી. ૭	
જગતી જ્યોત ઝળકતી તાહારી,	
જુગ સચરાચર માંજ. અલબેલી. ૮	
નમી નમી નીત્ય વિનતી કરે છુ,	
માણિકલાલના સીરતાજ. અલબેલી. ૯	

સાતવાર.

- મા-આદીતે આનંદ અંબા દેજેરે,
 ગુણ ગાવા ચીતકુ ચાહ્ય વાણી દેજેરે. ૧
- સોમ શ્રી અંબાય છા અલખેત્રીરે;
 ઇંદ્રાદીક સરવે દેવ પુજે પેહેહીરે. ૨
- મગળે મંભાય વાઘ સવારીરે;
 તહારી અકળકળા ન કળાય દીસે ન્યારીરે. ૩
- બુધે બાળા રૂપ ત્રીપુરા ભાળીરે;
 મા સોળ સન્યા શણગાર ગળખર વાળીરે. ૪
- ગુરુવારે જગમાત ગરુડ સ્વારીરે;
 નીરખી ચંદ્રવદન ચળકાર જાઉ બલીહારીરે. ૫
- સુકરવારે સંતાપ સધળા કાપોરે;
 કરી ચરણકમળનો દાસ સુખ બહુ આપોરે. ૬
- સનીવારે સોભાય અવનવી દીસેરે;
 કરી દરસણ ચીતકુ ચાહ્ય હુમકુ હીરસેરે. ૭
- આ સાતેવાર નરનાર જે કોઇ ગાશેરે;
 તેની અંબા પુરશે આસ સુખીયાં થાશેરે. ૮
- ભવતારણી ભવ દુખ ભાગ સરણે આપુરે;
 માણેકલાલ કહે મંભાય ગુણ તુજ ગાપુરે. ૯

રાગ ગરખી તથા બનજરો.

હારે રસીયા મુને જાવા દીજે.—એ રાગ.

હારે અંબા મા મુજરો માહારો,

લેઈ સરણે મુજને તારો. અંબા મા મું. લેઈ
 હાંરે તમે દેવનાં દુખડાં કાપ્યાં,
 ભકતોને સુખ બહુ આપ્યાં,
 એ પ્રતાપ અંબા તાહારો. અંબા મા મું. લેઈ
 હાંરે જગમાં તમ જ્યોતજ સાચી,
 હાંરે માને રંગે રહ્યો હું રાચી,
 જગદીશરી જગ જસ તાહારો. અંબા મા મું. લેઈ
 તમે દધતને સીક્ષા દીધી,
 સંભાળ સઉ સુરની લીધી,
 ખીરદાળી ખીરદ સંભારો. અંબા મા મું. લેઈ
 હાંરે જય જય આરાસુર રાણી,
 તને જુગ બધામાં જાણી,
 કરી કરણા સીર કર ધારો. અંબા મા મું. લેઈ
 હાંરે ભુતનમાં ભોળી માતા,
 વીધી વિશ્નુ શંકર ગુણ ગાતા,
 નહી પામે પાર તમારો. અંબા મા મું. લેઈ
 હાંરે અલખેલી છબી પરવારી,
 મુજરો લેજો મા માહારી,
 તુજ વીન નથી જગ આરો. અંબા મા મું. લેઈ
 હાંરે દીન દયાળી દુખડાં કાપો,
 પોતાનો કરી મુને થાપો,
 મુજ પાપ સરવ સંહારો. અંબા મા મું. લેઈ
 હાંરે આબ્યો અંબા સરણે તારો,

તમે સંકટ સહી નીવારો,
માણેકલાલ કહે ચીત ધારો. અંબા મા મુ. લેખ

ગરબી.

ધીરી ધીરી સુદરી જરા ધીરી—એ રાગ.

નમુ નમુ મા દીન દયાળી,
જય જય આરામુર વાળી, જી નમુ નમુ.
સનમતી આપો અંબે દુરમતી કાપો,
મુજ પાપ સરવ પરજાળી. જી નમુ નમુ.
ભવ સીંધુ તારી દુખ દો વીડારી,
બાળ બહુચર બીરદાળી. જી નમુ નમુ.
સાચી સત્યની જયોત છે તહારી,
ઝળકે વીધુત અજવાળી. જી નમુ નમુ.
લાલ તમારો ચરણ ચીત ચાહે,
શરણ આપ્યો દયો સંભાળી. જી નમુ નમુ.

રાગ હલો.

દીનનો દયાળ છોડી કોને સરણ જાવું,—એ રાગ.
માત હે મયાળી મૈયા તહારે સરણ આવું,
પ્રેમથી પ્રણામ કરી ચરણ ચીત લાવું,
જાણી મા તમારે નામ કત કર્તાર્ય થાવું, માતહેમયા.

કરો કપા દયાળી અંબે, ગુણ તુજ ગાવું,
 સાંતી આપો માત મુને, પરમપદ પાવું. માતહેમયા.
 કામ ક્રોધ લોભમાં ના મન મારે પ્રસાવું,
 જ્ઞાન ધ્યાન ઘરમાં ધરી હુન્ય હું મચાવું. માતહેમયા.
 સાચી અંબે એક છે તું બીજી મન ના લાવું,
 જગતમાં જગદીશ્વરીને, શીશ હું નમાવું. માતહેમયા.
 નેહ નજર માતકરો, જન્મ સુખી થાવું,
 માણેકલાલ દાસ ત્હારો માણ મન લાવું. માતહેમયા.

ગરબી.

ગુરૂ ગોવીંદના મહીનાનો રાગ.

ચાલો ચાલોને સહુ જન અંબાજી જમ્યેરે;
 આ અલબેલીના ગુણ હુળી મળી ગામ્યેરે,
 માનો ચાચર છે સુખ રૂપ અંબા લેહરીરે;
 માએ ચરણ ચાળી ચીર જરકસી પેહરીરે.
 કાને ઝળકે એરીંગ જાલ કુંડળ કાબુરે;
 માએ ધર્યાં સોળ સણગાર બાંધ્યા બાબુરે.
 વળી પુષ્પ મંદારના હાર ઉરપર લેહકેરે;
 જમ્યે જુમ્યે ચંબેલા અપાર મોગરો મેહકેરે.
 માનુ ચંદ્રવદન સુખ રૂપ મનોહર ગાજેરે;

એહાં આરાસુર માંય રાજેશ્વરી રાજેરે.
 મારાં લોચનીયાંરે લોભાય અંખા નીરખીરે;
 તુજ ગુણ માણેકલાલ ગાય હ્રધડે હરખીરે.

ગરબી બીજી.

તારી આંખડલી અલખેલી અતી અણીઆળી;
 હુંતો ગરક થયો ગુલતાન અંખા ભાળીરે.
 છો નારાયણી સુખધામ ચીત ચહકુ ચટકેરે;
 શુન્ધવરણુત કરે જગમાત મન માહારૂ ભટકેરે;
 રૂડી કુમ કુમ ફેરી આડ ભાળ બીરાજેરે;
 બોધ મુખની સોભા માત પુનમ શશી લાજેરે.
 તમે માર્યા મુલ નીમુલ રાક્ષસ ભારીરે;
 સહુ દેવને કીધી ચાહ્ય મહીશને મારીરે.
 દયા લાવી દીનદયાળ દુખ મુજ કાપોરે;
 વંદુ ચરણે મંમાય આનંદ આપોરે;
 મને વીમુખ ના કરશો માત દરશન તેડોરે;
 આણેકલાલને કરજો સાહ્ય દુખ સહિ દેડોરે.

રાગ પીલુ (ગરબી.)

જુગતંબારે માત તમે માહાકાળી;
 નમુ તને હું બહુચર બાળી;

જગજનુનીરે જગતી જ્યોતજયાળી,
 દો દરસન દુખડાં ટાળી.

જીલ. છો સરણાંગત પ્રતીપાળીરે,
 નમુ તને હું દીનદયાળીરે;
 ઇદ્યાંણી પરમહયાળીરે,
 જગમધ્યેરે માતું છે જસવાળી.

નમુ. જુગત. નમુ. ૧

સુર સરવેરે અભય કર્યા લય ખાળી,
 પાળ્યુ ખીરદ તમે ખીરદાળી;
 મહીવાસુરરે મારી કરી રખવાળી;
 સુંલ નીસુંલ નાખ્યા ઢાળી.

જીલ. મતખાલી માતમવાળીરે,
 ચુંવાળના ચોકજવાળીરે;
 નીરખું ચંદ્રવદન નીહાળીરે;
 ભુવનેશ્વરીરે ભવમાં ભોળી ભાળી.

નમુ. જુગત. નમુ. ૨

રાજેશ્વરીરે રાજત છળી રદીયાળી,
 આંગી દીસે અધીક ગુણવાળી.
 પારા પાસેરે સોનાની મુરતી રૂપાળી;
 માને દ્વારે નીત્ય દીવાળી.

જીલ. નમુ કુરકુટ સ્વારીવાળીરે,

ત્રીપુરેશ્વરી ભય દુખ ખાળીરે;
બળવંતી છે મા ખીરદાળીરે,
આઘશક્તીરે પાપ દો માહારાં પ્રજાળી.

નમુ. જુગત. નમુ. ૩

કરૂણા કરરે કાળી માત કપાળી,
તમે દુખહરણી છે દયાળી;
સજનારીરે શીવ પ્રદા વનમાળી;
સાદા કરો આરાસુરવાળી.

જુલ. છે માત સ્વયમ સુર પાળીરે,
માણેકલાલની માત મયાળીરે;
સરણે રાખજે અંબે છોગાળીરે,
આ વીનતીરે ઉર ધરજે રત ન્યાળી.

નમુ. જુગત. નમુ. ૪

ગરળી.

દેવીરે દાતા અલખેલી અંખા—એ રાગ.

નમુરે દેવી અંબે મતખાલી,
તેડોરે આવું ચાચરમાં ચાલી. નમુરે. ટેક.

મંમાયા માત છે માહાકાળી;
સેવો સરવે આરાસુરવાળી;
ખાળાડપે બહુચર ખીરદાળી. નમુરે દેવી. ૧

રીંદી સીંદી ઢાતા છે દયાળી,
 જગતમાં તો માત તને ભાળી;
 વીપત હરી પાપ દો પ્રભાળી. નમુરે દેવી. ૨
 માયા ત્હારી ઘટઘટમાં બ્યાપી,
 મહીષ આદી માર્યા ઘણા પાપી;
 ભક્તોને ત્હેં સાદ્ય સદા આપી. નમુરે દેવી. ૩
 માયું જગજનુની હું બાણી,
 સરણુ રાખો પ્રેમ અધીક આણી;
 માણેકલાલ કહેછે જોડી પાણી. નમુરે દેવી. ૪

ગરબી.

અકળકળા અલખેલી ત્હારી, અંબા જાઉં બલીહારીરે. ટેક.
 જગજનુની જગ વીશ્વ વીષે સઉ, માયા પ્રસરી ત્હારીરે. અકળ.૧
 ત્રીશુણાત્મક ત્રીપુરા છે બાળા, વેદ વીષે વીસ્તારીરે. અકળ.૨
 જગમગ જ્યોત ઝળકતી તાહારી, પુજન પાદુકા સારીરે. અકળ.૩
 ભવતારણુ મા દુખ પીઠારણુ, જાગતી જ્યોત તમારીરે. અકળ.૪
 મહીષાસુર મરદન કરી મૈયા, દહીત ઘણા સંહારીરે. અકળ.૫
 ચુંડ મુંડ ચાંચડવત ચોળ્યા, રક્તખીજ રણુ મારીરે. અકળ.૬
 અભયાવર દેવોને દીધો, સંકટ સઉ નીવારીરે. અકળ.૭
 માણેકલાલ કહે દરસણુ દેજો, ભગવતી ભવ દો તારીરે. અકળ.૮

(ગરબી) રાગ પીયુ.

ચાલો જમએરે, ચાંખા દરસન કરવા,
માના ચરણકમળ ચીત ધરવા;
હીલા ચરણારે ધાધરે ધુધરી ધમકે,
જોધ ચપળાનાં ચીત ચમકે.

સુલ. સાડી જરકસી કસળી દોરરે.
જેને હીરાજડીત છે કોરરે;
ચોળીમાં સોનેરી મોરરે,
સજી બેઠાંરે સેવકને સુખ કરવા.

માતા. ચાલો. માતા. ૧

મસ્તકપરરે મુગટમાં હીરલા જડીયા,
મણી રત્ન સોનેથી મડીયા;
લીલાવટરે મોતીની દામણી લળકે,
વચે સુંદીર ચાંદલો ચળકે.

સુલ. મણી રત્નની મોતીની વાળીરે,
પેહેરી બેઠાં આરાસુરવાળીરે;
માની મુરતી હીસે મરમાળીરે,
પેહેર્યાં એરીંગરે દુનીયાનુ દળદર હરવા.

માના. ચાલો. માના. ૨

માનુ મુખડુરે જાણે પુનમચંદ્ર,
શુભ ગાય વીધી ને ઇંદ્ર;

કંઠે ફુલહારરે સોનાની સાંકળી ખીરાજે,
ચંદ્રહાર ચંપકકળી રાજે.

બુલ. મોતીરત્નના હારમાં મડીયારે,
ચીળપટ્ટીમાં હીરલા જડીયારે;
દેવાંસી કારીગરે ઘડીયારે,
અજઘસ્તિવરે ઉભા છે રતુતી કરવા.

માના. ચાલો. માના. ૩

ઉર ઉપરરે પુષ્પ મંદારના હાર,
જાંઘજાંઘ ને કેતકી અપાર;
ચંબેલીનારે હાર તે ઉરપર લેહેકે,
વચે મસમસ મોગરો મેહેકે.

બુલ. કર સોનેરી ચુડીલો ચંગકેરે,
કડાં સાંકળાં જોઈમન લળકેરે;
વીંટી હીરાની આંગળીએ ચળકેરે;
ઇંદ્રાદીકરે દેવ આવે ધ્યાન ધરવા.

માના. ચાલો. માના. ૪

પાએ નેપુરરે, ઝાંઝર ઝમઝમ ઝમકે,
ચાલે અણુવટ ખીણુવા ઠમકે;
કર લીધારે અસી ત્રીસુળ કટારી,
માની સીંહુની ઉપર સ્વારી.

બુલ. ત્રણ સ્વરૂપ હીવસમાં ધારોરે,

આળ ચોવન વદ્ધ વીચારોરે;
માબગતો પારો તમારોરે,
નીત્ય તેડોરે દાસને દરસણુ કરવા.

માના. ચાલો. માના. ૫

વામે ગણપતીરે, દક્ષીણે વેરાઈમાતા,
પાસે માહાદેવ કરે સુખસ્યાતા;
માની કલોદરે, વાવનાં મીઠાં પાણી,
તહારી અકળકળા ન કળાંણી.

જીવ. દુનીયાં સહિ દરસન આવેરે,
કુમ કુમ અક્ષતે વધાવેરે;
જેને શેશ સનકાદીક ગાવેરે,
લવતારણીરે લકતોનાં કારજ કરવા.

માના ચાલો. માના. ૬

ઝગમગતીરે જ્યોત દીસે જયકારી,
મા અકળ ગતી તમ ન્યારી;
નારાયણીરે નીરમળ છો નીસકામી,
તહારી કીરતી જુગોજુગ જામી.

જીવ. ભૈરવ અજાઇ ખોડીઆર ત્યાંયરે,
માનસરોવરમાં સહિ નાદારે;
ભક્ત આચરે ગરબા ગાયરે,
ગોખે ખીરાજ્યાંરે, જગજનુની જસ કરવા.

માના ચાલો. માના. ૭

સામોદીસેરે ગખ્ખરગઢ ગુણવંતો,
જ્યાં હીંદોળો માણનો જીલતો;
ધન ધનછેરે આરાસુરની ધરતી,
જ્યાં અંબાની આણજ ફરતી.

જીલ. ગાએ સાંભળે તેને સુખ થાયેરે,
દુખ દાળીદ્ર સંકટ જાએરે;
તમ ગુણ માણેકલાલ ગાએરે,
તેડા દરસનરે દાસને શીર કર ધરવા.

માના. ચાલો. માના. ૮

દીંડી.

નમુ આદ્યશક્તી અંબીકા હું જાણી,
સકળ વીશ્વમાં મા તું નથી અજાણી;
જેના ચરણસરણ થકી તરેછે પ્રાણી,
નમુ આદ્યશક્તી અંબીકા હું જાણી. ૧

ખધા વીશ્વ બીધે માણ વાસ તહારે;
ખાંદા જાલી માહારી જગતમાત તારે;
ગુણ ગાવા તાહારા પુરતી નથી વાણી,
નમુ આદ્યશક્તી અંબીકા હું જાણી. ૨

ખડગ ત્રીસુળધારી કીધી સીંહ સ્વારી,
મહીષ આદી ઘણા અસુર નાંખ્યા મારી;

દેવ સરવ કરે સ્તુતી મધુર વાણી,
 નમુ આઘશક્તી અંબીકા હું બાણી. ૩
 દોષ કોષ માણ માહારા ના સંભારે,
 અભય આપી દુખ દારીદ્ર નીવારે;
 કરો સાદ્ય તમે દાસ મને બાણી,
 નમુ આઘશક્તી અંબીકા હું બાણી. ૪

ગરબી.

સુંદીર શોભીતી કુદરતની રચનાઓ, સુંદીર શોભીતી—એ રાગ.

સુંદીર શોભીતી અંબાની છબી સારી સુંદીર સોભીતી ટેક.
 અંબાની છબી સારી સુંદીર સોભીતી.

કોટી સુરજ સમ મુખડુ ઝળકે, બે વાર
 કાને એરીંગ લીલમ લળકે, બે વાર
 મુગટ માંહે હીરલા ઝળકે, બે વાર
 કર કંકણ ચુડીલો ચળકે, બે વાર

અજબ ખુબી અંબાની સુંદર શોભીતી અંબાની છબી
 સારી. સુંદર શોભીતી.

મંગળમય છે નામ તમારૂં, બે વાર
 નીસદીન મુખે હું ઉચ્ચારૂં, બે વાર
 અંદ્રવદન શોભીતુ સારૂં, બે વાર

જગતપાવની નામ તમારૂં, એ વાર
લાગે સહને ખ્યારૂં સુંદીર શોભીતી અંબાની છબી સારી.
સુંદીર શોભીતી.

મહીષાસુર મારણુ માહાકાળી, એ વાર
આરાસુરમાં અંબા દયાળી, એ વાર
બાળા બહુચર છે બીરદાળી, એ વાર
વીપત વીડારી લય સૌ ખાળી, એ વાર
કૃપા કરો દુખ ટાળી, સુંદીર શોભીતી અંબાની છબી
સારી. સુંદીર શોભીતી.

ચુંડ ચુંડ ચાંચડવત ચોળી, એ વાર
રક્તબીજને રણમાં રોળી, એ વાર
સુંલ ગીસુંલને માર્યા ખોળી, એ વાર
ઘણા દહીતને પાડ્યા ઢોળી, એ વાર
એવી અંબા લોળી, સુંદીર શોભીતી અંબાની છબી
સારી. સુંદીર શોભીતી.

ઝગમગ જ્યોત ઝળકતી તાહારી, એ વાર
હરસણુ દેજો ત્રીસુળાધારી, એ વાર
ચંદ્રવદન નીરખુ સુખકારી, એ વાર
માણેકલાલ જાએ બઢીહારી, એ વાર
વીનતી લ્યો હરધારી સુંદીર શોભીતી અંબાની છબી
સારી. સુંદીર શોભીતી.

ગરબી.

કુંજખીહારીના નાટકનો રાગ.

આઈ આને, રાનેશ્વરી રાને,
ફીરીટ શીશ છાને, ખીરાને આનંદમાં;
કર સાહાને, સીર તાને, છત્ર છાને, નાદ ગાને,
આઈ આને રાનેશ્વરી રાને,
ફીરીટ શીશ છાને, ખીરાને આનંદમાં.

સાખી.

બેઠાં બાળા રસાળી રસરંગમાં,
સેવક સામુ જુવે મા ઉમંગમાં,
દર્દત મારી નાખ્યા રણુરંગમાં,
જયજયકાર કીધો સુરસંગમાં.
આઈ આને રાનેશ્વરી રાને,
ફીરીટ શીશ છાને, ખીરાને આનંદમાં,
કર સાહાને, છત્ર છાને, નાદ ગાને;
આઈ આને રાનેશ્વરી રાને,
ફીરીટ શીશ છાને, ખીરાને આનંદમાં.

સાખી.

આનંદ અધીકો આપતાં,
સરણાંગત શીરતાજ;
દરસણુ અંબા દેઇને,

ભકતની રાખો લાજ.

આઈ આજે રાજેશ્વરી રાજે,
કીરીટ શીશ છાજે બીરાજે આનંદમાં.
કર સાહાજે, સીર તાજે, છત્ર છાજે, નાદ ગાજે,
આઈ આજે રાજેશ્વરી રાજે,
કીરીટ શીશ છાજે બીરાજે આનંદમાં.
સાખી.

જ્યોત જળકતી તાહરી,
વીશ્વે ઝાકઝમાળ,
નમી તને કરજોડીને,
વીનવે માણુકલાલ.
આઈ આજે રાજેશ્વરી રાજે,
કીરીટ શીશ છાજે બીરાજે આનંદમાં,
કર સાહાજે, શીર તાજે, છત્ર છાજે, નાદ ગાજે,
આઈ આજે રાજેશ્વરી રાજે,
કીરીટ શીશ છાજે બીરાજે આનંદમાં.

રાગ સીંહાનો કનરો.

ઢાહો તો રાજ સંગે હુ આવું, બક્તર પેહેરીને એને હરાવું—એરાગ
જય જય અંખા દીનદયાળી,
રાજ્ય રાજેશ્વરી છે મા કૃપાળી. જય જય. ૧

ઘડુરામ દાસને ઘેર પધારી મા,
 લગ્નવીધીમાં ઘોળા ઘટવાળી. જય જય. ૨
 મંડપ શોભા મેહર કરીને,
 વધારી તે હેં બહુચર બીરદાળી. જય જય. ૩
 તેવી રીતે મા કર સાહી માહારો,
 ચરણ શરણ દો આરાસુરવાળી. જય જય. ૪
 સત્ય લક્ષ્મી રાખુ મા તાહારો,
 માણેકલાલનાં દુખ ઘોને ટાળી. જય જય. ૫

ગરબી.

પુનમચાંદનીનો રાગ.

આરાસુરમાં, વસ્યાં દેવી અંબીકારે,
 જે છે જકતમાં, દીનજનની પ્રતીપાળ;
 હેતે જુગતંબા જસ ગાઇએ આજે આપણેરે.
 હેતે અંબીકા જસ ગાઇએ આજે આપણેરે.
 ચંદ્રવદન સુન્દીર અતીશય શોભતુરે,
 કોટી સુર્યસમ ઝળકે માનુ તેજ.
 હેતે જુ. હેતે અંબીકા.
 સાખી.

આઘશક્તી તમે એક છો, વસીયાં ગઢ ગુજરાત;
 નારાયણી નમુ હું તને, વીચ વીચે વીખ્યાત.

જય જય ત્રીપુરા, તારણ અધમ ઓધારણીરે,
ભગવતી ભવથી, તાર્યા ભક્ત અપાર.

હેતે જી. હેતે અંબીકા.

સાખી.

જીગતાંબા જગદીશ્વરી, જગમાં જ્યોતીરૂપ;
ઈદ્ર અમર સ્તુતી કરે, પાર ન પામે ભુપ.
વીરુ વીરંચી, શંકરને શેશ સારદારે,
નારદ શારદ, માજીના ગુણ ગાય.

હેતે જી. હેતે અંબીકા.

સાખી.

ભવતારક ભુવનેશ્વરી, ભજતાં ભાવટ ભય;
ભુમંડળ ગાજી રહ્યાં, ભક્તને કીધી સાહ્ય.
દયાળી આનંદે, હું આવું શરણે તાહ્યરેરે,
વૈશ્રવી વીનંતી કરૂં વારમવાર.

હેતે જી. હેતે અંબીકા.

સાખી.

સુંલ નીસુંલને મારીયા, ચુંડને કીધો ચુર;
જગમાં જસ લીધો ઘણો, મારી મહીષાસુર.
એવાં અનેક રીપુદળને મા ત્હેં વીડારીયારે,
કીધાં ભક્તોનાં ભાવે પુરણ કામ.

હેતે જી. હેતે અંબીકા.

સાખી.

મંભાયા માહેશ્વરી, મંગળ છે તુજ નામ;
 સેવકને સુખીયા કર્યા, દઈતનો ટાળી ઠામ.
 જમમગ ઝળકે, જ્યોત અસુર વીહારણીરે,
 વેદ જોહને, નેતી નેતી ગાય.

હેતે જી. હેતે અંબીકા.

સાખી.

જય જય જય આરાસુરી, અભરણુ ભરણી માત;
 તારણુ તરણી આપ છે, સુખકરણી સાક્ષાત.
 આદ્ય નીરંજન અકળીત અભય સ્વરૂપછોરે,
 સમરે તેહનાં પ્રાશ્નીત દુર પળાય.

હેતે જી. હેતે અંબીકા.

સાખી.

અંતરમાં ઉમંગથી, વીનવું વારંમવાર;
 દરશન નીત્ય હો દાસને, માહારે તુજ આધાર.
 એવાં અલખેલી આનંદ અધીકો આપજોરે,
 માણેકલાલનાં દુખ હરો મમાય.

હેતે જી. હેતે અંબીકા.

ગરબી સાતવાર.

પારે ક્યારે તેહસે મતખાલીરે—એ રાગ,

અંબે મતખાલી મા તને નમીએરે,
 તહારા ચાચર ચોકમાં રમીએ. અંબે મત. તારા ચા. ૧
 આદીતવારે આનંદ મને દેજોરે,
 માહારા રૂદય કમલમાં રેહેજોરે;
 વૈશ્ણવી વીનતી સુણી લેજો. અંબે મત. તારા ચા. ૨
 સોમવારે સત્ય તમે દેવીરે,
 શ્રીવ વીશ્નુ વીરંચીએ શેવીરે.
 અંબા નથી તું જેવી તેવી. અંબે મત. તારા ચા. ૩
 મંગલવારે માહા સુખકારીરે,
 મહીસાસુરને નાંખ્યો મારીરે.
 તારી ગહન ગતી હીસે ન્યારી. અંબે મત. તારા ચા. ૪
 બુધવારે બાળા બહુચરીયાંરે,
 ચુંડસુંડનાં મુસ્તક હરીયાંરે;
 સઉ દેવનાં કારજ કરીયાં. અંબે મત. તારા ચા. ૫
 ગુરુવારે ગરૂડપર સ્વારીરે,
 નૌરખું ચંદ્રવદન સુખકારીરે;
 કરી દરસન જાઉં બલીહારી. અંબે મત. તારા ચા. ૬
 શુકરવારે તે શોભા સારીરે,
 ગોખે બીરાજ્યાં ત્રીસુગાધારીરે;
 જુગોજુગમાં કીરતી તમારી. અંબે મત. તારા ચા. ૭
 શનીવારે તે સુખની હાતારે,

નારદ વીણા લેઈ ગુણ ગાતારે;
 તહારી ગતી ના જાણે વીધાતા. અંખે મત. તારા ચા. ૮
 સાતવાર તે જે કોઈ ગાયેરે,
 તેનાં દુખ દાળીદર જાયેરે;
 માણેકલાલને કરેને મા સાદ્ય. અંખે મત. તારા ચા. ૯

ગરબી.

ચંદ્રકાંતના નાટકના ગરબાનો રાગ.

આવ્યા નવરાત્રીના દીનરૂડા રળીઆમણા હો માત,
 વેહેલાં આવજો હો માત વેહેલાં આવજો હો માત;
 ગરબે રમવા આવો માત સોભાની ન રહે મથા,
 હો માત વેહેલાં આવજો હો માત.
 રાખું અંખા આશા તહારી શ્રી ત્રીલોવન તારણી,
 હો માત વેહેલાં આવજો હો માત.

સાખી.

અંતર આશા આપની, રા ખુંહું વીશ્વાસ;
 આનંદ અધીકો આપીને, પુરો મનની આશ.
 દરસન આપો અંખેમાત દયા હીલ લાવીને,
 હો માત વેહેલાં આવજો.
 માહારાં પાશ્ર્વીત દુરપણાય, મયા કરો આવીને;
 હો માત વેહેલાં. વેહેલાં.

સાખી.

બાળા ત્રીપુરા નામ છે, જગન્નાહેર જગમાતા
 સેવકને સુખીયા કર્યા, દઇતોની કરી ધાત.
 આદ્ય સ્વરૂપ છે અકળઅજાત અખીલ અમરેશ્વરી,
 હો માત વેહેલાં;
 વાહન વાઘતણુ કરી માત ત્રીશુળ કરમાં ધરી,
 હો માત વેહેલાં, વેહેલાં.

સાખી.

મારી સુંબની સુંબને, ચુંડને કીધો ચુર;
 જંગમાં જસ લીધો ઘણો, મારી મહીશાસુર.
 બેઠાં જાણે કરતાં સ્યોખ કે સજ્યા સોળ છે,
 હો માત વેહેલાં. વેહેલાં
 અગમગ અળકે જ્યોતપ્રકાસ કે મુખ તબોળ છે,
 હો માત વેહેલાં. વેહેલાં.

સાખી.

હરપથકી હું માતને, વીનવું વારમવાર;
 ત્રીવીધીતાપ સમાવજે, માહારે તુજ આધાર,
 હરસન દીન દીન આપો આપ જગત જગદીશ્વરી,
 હો માત વેહેલાં. વેહેલાં.
 માણેકલાલ તે તુજશુણ ગાય તેની પર દયા કરી,
 હો માત વેહેલાં. વેહેલાં.

ગરબી.

દેવીરે દાતા અલખેલી અંખા-એ રાગ.

અંખે અલખેલી તને નમીએ,

દેવીરે ત્હારા આચરમાં રમીએ.

ટેક.

કે આદીતે આનંદથી રહીએ,

માણ ત્હારે ચરણે ચીત હૃદયે;

આરાસુરી માના ગુણ ગાઇએ.

અંખે અલ. ૧

સોમે મને સત્ય, સેવક જાણી;

કૃપા કરો ઉર દયા આણી.

સાદ્યરે કરો આરાસુર રાણી.

અંખે અલ. ૨

મંગળે મંગળ મા કરીએ,

અંખા ત્હારૂં ધ્યાન રૂઢે ધરીએ;

નામે ત્હારે લવસાગર તરીએ.

અંખે અલ. ૩

કે બુધે બાળા બહુચરીયા,

લકતોને સુખી ઘણા કરીયા;

હહીતો મારી દેવના દુખ હરીયા.

અંખે અલ. ૪

ગુરૂએ ગજબાર ગઢવાળી,

આદ્યશક્તી અંખે દયાળી;

દરસન આપો નીરખું ન્યાળી.

અંખે અલ. ૫

શુકરવારે સરસ છબી છાજે,

તેજે માને કોટી સુરજ લાજે;

છત્રે સીર અંખાને છાજે. અંખે અલ. ૬
 શનીવારે સીંઘ ઉપર સ્વારી,
 બેઠાં માણ આયુધો ધારી;
 બીરદાળી ત્હારા નામની બલીહારી. અંખે અલ. ૭
 સાતે વાર જે કોઈ ગાશે,
 અંખા તેને પ્રસન ઘણું થાશે;
 માણેકલાલની પુરજો આશે. અંખે અલ. ૮

ગરબી.

વળતો વાલમારે નચાવી લલચાવ્યાં લોચન—એ રાગ.
 અકળીત ઈશ્વરીરે, પ્રણમ પ્રેમથકી મંમાય;
 અધમ ઓધારણીરે, અંખે આરાસુરની રાય.
 ત્રીપુરા તારણીરે, બાળા બીરદાળી જગમાત;
 જ્યોતી ઝળકતીરે, જકત વીષે માં છે વીક્ષાત.
 વણિકને મેહર કરીરે, ઉદધી માહે તારી ઝાઝ;
 માર્યો મહીષનેરે, આખ્યુ વીમળસાહને રાજ.
 વલલ યદુ તારીયારે, વિશ્વે નામ રહુ વીક્ષાત;
 સંકટ કાંપતાંરે, ભકતની વાહારે ચઢતાં માત.
 જકત જનુનીછોરે. ત્હારો પુરણ પ્રઉઠ પ્રતાપ;
 અખીલ અમરેશ્વરીરે, હરો મુજ ત્રીવીધી કેરા તાપ.
 અભય કરો દાસનેરે, માણેકલાલ લાગે તમારે પાપ;

દરસ સુખ આપજોરે, દીન દીન મતબાલી મંભાય.

ગરબી.

દીનદયાળી આરાસુરવાળી કૃપા કરો માહાકાળી માહાકાળી.
માત મયાકર દેવી દયાકર, જુગતંબા જસવાળી જસવાળી,
પરમ કૃપાળીરે, ઇંદ્ર અમરની, છો સુખકરની,
વાહારે ધાયાં ખીરદાળી. દીનદયાળી.

મા અનપુર્ણારે, સાને ખયાવો, આવોરે આવો,
ભવ ભય ભંજનવાળી. દીનદયાળી.

શત્રુ માહારારે, મારો ને મારો, આવે જો આરો,
દુખ સુખ નાખો ટાળી. દીનદયાળી.

માત અંબારે, પુજવા પારો આપજો વારો.
દાસને માત દયાળી. દીનદયાળી.

લાવણી.

નમુ આદ્યશક્તી નારાયણી અંબામાતા,
જગવંદન જગની માત કરો સુખ સ્યાતા;
દીનદયાળી દહીંતને મારી ડંકો દીધો,
દેવોને કીધી સાદ્ય અમીરસ પીધો;
વિધી વીશ્નુ શંકર સ્તેવે છે જોડી પાણી,
નેતી નેતી નીગમે નીલ્ય વહે છે વાણી;

તમે આદ્ય અવીચળ એક અખીલ અનતા,
નમુ આદ્ય શક્તી નારાયણી અંબા માતા.

૧

સીંહસ્વાર થઇને ચુંડ મુંડને ચોળ્યા,
વળી રક્તખીજ મહીષાસુર રણમાં રોળ્યા;
સારદ નારદ નેહથી વીણા કર ધારી,
નીત્ય જપે અંખીકા નામ સ્તુતી કરે તહારી;
ત્રીપુરા તારણ છે માત જગત વીક્ષાતા,

નમુ આદ્ય શક્તી નારાયણી અંબા માતા.

૨

કાળી કંઠજાળી બાળા બહુચર બાઈ,
ઉદધીમાં તારવા આજ ત્રીસુળ લેઈ ધાઈ;
તહે વણીકને કીધી સાદ્ય સરણ મા આવ્યો,
ધણી વીનતી કીધી માત તુજ મન ભાવ્યો;
ભુમી ભાર ઉતારણ હાર શાન્તી સુખદાતા,

નમુ આદ્ય શક્તી નારાયણી અંબા માતા.

૩

છો ભવ ભય ત્રાતા અધમ ઉધારણ દેવી,
રીઢી સીઢીના દાતા નથી તુજ જેવી;
કરો ભક્તોનાં પુરણ કામ હુખ સઉ કાપો,
સેવકને સીર મંમાંય હસ્ત તમે સ્થાપો;
કહે માણેકલાલ તાહરો કરો સુખ સ્થાતા,
નમુ આદ્ય શક્તી નારાયણી અંબા માતા.

૪

ગરબી.

અંબા મા દરશન દેજો આજ,
તમે છો શરણાંગત શીરતાજ;
મા રાખો સેવકજનની લાજ,
કરો છો ભકતોનાં પુરણ કાજ;
કયાં તહે સુર સકળનાં કાજ,
કલ્યાણી કર કંઈના મહારાજ.

ટેક.

જગતંબા જગદીશ્વરીરે, વીશ્વનીયંતા માત,
જ્યોત જગકતી તાહરી મા, શક્તી સખજ અઘાત;
દયાળી હુબહર ગરીબ નીવાજ. તમે છો. અંબામા. ૧
રાજ્ય રાજેશ્વરી માવડીરે, નમી કરું હું પ્રણામ;
વાઘેશ્વરી વરદાયની છો, ચાર જુગે તુજ નામ;
સદા છો સેવકને શીરતાજ. તમે છો. અંબામા. ૨
વૈશ્ણવી વીશ્વે વસીરે, પળ પળ લેતાં સંભાળ,
વીજય કરો વીશ્વંભરી મા, વિનવે માણેકલાલ;
કપા કરી બાંહ્ય ગ્રહો મહારાજ. તમે છો. અંબામા. ૩

ગરબી.

મેહેલે પધારો મારારાજ—એ રાહ.

શરણે આંવ્યો મોરી માત બહુચર તહારે શરણે હું આંવ્યો;
દેવી જુગમાં છો વીક્ષાત બહુચર તહારે શરણે હું આંવ્યો. ટેક.

સાખી.

વીશ્વંભરી વીશ્વાસથી, શરણે આવ્યો આજ;
દરસનનું સુખ આપીને, તમે મેહેર કરો માહારાજ. બહુ. ૧

સાખી.

રૂપ રસીક ઘણું માતનું, ચંદ્રવદન ચળકાર;
નીરખુ માને નેહથી, તારી જ્યોત દીસે જળકાર. બહુ. ૨

સાખી.

મારી સુંલ નીસુંભને, માર્યો મહીવાસુર;
દહીતોને વીડારીયા, ચુંડ સુંડને કીધા ચુર. બહુ. ૩

સાખી.

જુગમાં જસ લીધા ઘણા, કરીને એવાં કાજ;
સાદ્ય કરી સઉ દેવને, મારી માણ ગરીબનીવાજ. બહુ. ૪

સાખી.

ભવતારક ભવનેશ્વરી, મંગળમય તુજ નામ;
વીશ્નુ વીધીને સીવપણુ, તારો જાપ જપે આઠે જામ. બહુ. ૫

સાખી.

મતબાલી માહેશ્વરી, મંમાયા જગ માત;
સર્વ રચેલુ છે તમે, તેની દોરી તમારે હાથ. બહુ. ૬

સાખી.

દીનદયાળી દાસને, દરસન તેડો પાસ;
મેહેર કરીને માવડી, માણેકલાલ રાખે તારી આસ. બહુ. ૭

ગરબી.

અંબા ના તલસાવેરે—એ રાહ.

- અંબા દરસન દેજેરે,
જાણી તહારે દાસ મને મા. અંબા. ટેક. ૧
- તનડુ તલસે મુખ જોવાને મા,
રીઢી સીઢી તમે દેજેરે. જાણીતા. અંબા. ૨
- કુમ કુમ અક્ષત લેઈને વધાવુ મા,
પુજી પારે વારે દેજેરે. જાણીતા. અંબા. ૩
- અખીલ ગુલાલ ચંદન ચર્યુ મા,
ધુપ દીપ માની લેજેરે. જાણીતા. અંબા. ૪
- કપુર પુષ્પના હાર પેરાવુ મા;
સુગંધી અત્તર લેજેરે. જાણીતા. અંબા. ૫
- પકવાન પીરસી થાળ લાવુ મા,
ધીમે ધીમે જમી લેજેરે. જાણીતા. અંબા. ૬
- લવંગ સોપારી પાનની ખીડી મા,
પ્રીતે આરોગી લેજેરે. જાણીતા. અંબા. ૭
- આરતી કરૂં હું કપુર લાવી મા,
પ્રસાદી મુજને દેજેરે. જાણીતા. અંબા. ૮
- નાગરબાળની વીનતી સુણી મા,
જગ જસ અંબે દેજેરે. જાણીતા. અંબા. ૯
- આનંદ દેઈને દુખ નીવારે મા,

લાલને રહ્યે રહેજેરે.

જાણીતા. અ'ખા. ૧૦

પદ (રાગ) મોહારમનો.

માત માતરે અંબે દયાળી તું હાતા;

કરો સેવકને મા સુખશ્યાતા.

હો માત. ટેક. ૧

હારે ત્રીપુરેશ્વરી ત્રીસુખાધારી,

ધણા હહીતોને નાંખ્યા તે' મારી;

મહીશ માર્યો સીંઢે કરી સ્વારી.

હો માત. ૨

તને ઈંદ્ર જોગીંદ્ર મુની ગાવે,

પ્રહ્લા વીખુ દરસન નીત્ય આવે;

આવી નારદ તુમર બળવે.

હો માત. ૩

વરદાયની વીશ્વંભરી દેવી,

તને સુર સનકાદીકે સેવી;

નારાયણી નથી તું જેવી તેવી.

હો માત. ૪

આદ્ય શક્તી અકળ તને જાણી,

નિગમે વેદ વિષે મા વખાણી;

શરણે રાખજો આરામુર રાણી.

હો માત. ૫

માણ જાગતી જ્યોત છે તમારી,

મારા શત્રુને નાંખજો મા મારી;

માણેકલાલ કહેછે આશ અંખા તારી.

હો માત. ૫

હોરી (રાગ) કાફી.

હોરી જેલે આરાસુરવાળી.—ટેક.

સરસ્વતી કનકાઈ અરબુદા, માહાલક્ષ્મી માહાકાળી,
અનપુરણાને નંદા આનંદા, હરસીધ્ધ મા હેતવાળી;
આવ્યાં પ્રેમે બહુચર બાળી. હોરી. ૧

આસાપુરી કુલબાઈ અન્નઈ, જોડીઆરને ભદ્રકાળી,
ચુંડી ચામુડા ત્રીપુરેશ્વરીને, વેહેરાઈ મા મતબાલી;
આવ્યાં માત હોંગળાજવાળી. હોરી. ૨

કુમકુમ કેસર કેસુતણે રંગ, અબીલ ગુલાલ ઉછાળી;
છાંટે પરસપર ભરી પીચકારી, રંગતણી હદવાળી;
જેલે હોરી અંબા દયાળી. હોરી. ૩

મૃદંગ ખંજરી સરણાઈ વાગે, ઢાલને પીની રૂપાળી,
નરધાં લેરને ભુંગળ તુંડળ, સારંગી સુખવાળી;
તુરાઈ વેણા વીસાળી. હોરી. ૪

ગોમુખ તાઉ સડાકને ડમરૂ, ઝાંઝ મોરલી હુલવાળી,
પખાજ બંડિસરી ઘંટ ઘડીઆળી, ચીકતારા એકતાળી;
મંજીરા તબલ રસાળી. હોરી. ૫

સરવે મળી હોરી ગાતી રસીક રંગ, રાગ વસંત વીસાળી,
ચાચરમાં થેઈ થેઈ થાયછે, લે છે પરસપર તાળી;
જેલે સઉ માત મયાળી. હોરી. ૬

પુષ્પતણી વૃષ્ટી દેવ કરેછે, જગતી જ્યોત જયાળી,

જય જય શબ્દ ઉચ્ચારે સુર સઉ, અંદ્રવદન નીડાળી;
 જગત જનુની જસવાળી. હોરી. ૭
 નઉતમ લીલા ત્હારી શું વરણું, ખરદ પાળો ખીરદાળી,
 માણેકલાલને સીર કર ધરજે, દરશન દેજે દયાળી;
 દુખ સઉ નાંખો ટાળી. હોરી. ૮

(રાગ) પ્રભાત સીંધુડો.

જગો આરાસુરી જકત ઉજળવા, ભકતભીડ ભાગવા હે ભવાની;
 અંદ્રવદન તુજ નીરખવા કારણે, દ્વારે ઉભા અમરમુની જાની. ટેક.
 સીવ સ્તવન કરે વીંખુ ધ્યાને ધરે, વેદ બ્રહ્મા ભણે મુખ ચારે;
 સારદ નારદ સ્તવત શુણ્ણતાહરા, અરૂણ તો આરતી મા ઉતારે. જગો. ૧
 માત તમખાલી હે અંબે આરાસુરી, જકતમાં જયોત ત્હારી પ્રકાસે,
 વીશ્વ બધા વીસે વાસ છે તાહરો, નામ તારાથી ભય સર્વ નાસે. જગો. ૨
 પ્રણુત જન પાળતાં ખીરદ સંભાળતાં, પાપ પ્રજાળતાં ભકત કેરાં,
 નવનીદ્ર રીદ્ર સીદ્ર દાતા દેવી તમે, ભકતનાં કાજ કીધાં ઘણેરાં. જગો. ૩
 આઘ અખીલેશ્વરી માત માહેસ્વરી, તારણી ત્રીપુરા સુખદાઇ;
 દીનદયાળી મા દરસન તેડજે, ફેડજે દુખ મુજ કર સાઇ. જગો. ૪
 નાગર બાળ માણેકલાલ વીનવે, ચરણ સરણ ધા સુખદાતા;
 આસરો એક આધાર છે તાહરો, ત્રીભુવન તારણી અંબે માતા. જગો. ૫

પદ રાગ કાફી.

સમરૂ સદા ભરપુર-એ રાહ.

પુજન કરો આ સ્વીકાર,

હયાળી દીલ ધરી મા.

પુજન કરો. ટેક.

જગજનુની જગમાં જશ તારો, વિજય સકળ કરનાર;

નમુ પદ જગદીશ્વરી મા.

પુજન કરો. ૧

કુમકુમ અક્ષત સંગે લઇને, આળ્યો માણ તુજ દાર;

સંબળ સત્ય જોત્ય ખરી મા.

પુજન કરો. ૨

પુળ હે અંબે પ્રેમ કરું હું, અધમ આધારણુ હાર;

નમુ પદ પરમેશ્વરી મા.

પુજન કરો. ૩

પુષ્પાક્ષત સંગે ધુપ દીપ પ્રગટ્યો, માણ કરો અંગીકાર;

અકળગત આપ ખરી મા.

પુજન કરો. ૪

રીઢી સીઢીઢા વર સુભદાતા, પામે ન કે તુજ પાર;

લાલ રહ્યે રહેજો ઠરી મા.

પુજન કરો. ૫

ત્રોટક છંદ.

જય માત હયાળી હયા કરજો,

સહુ કીલ્મીસ અંબે તમે હરજો;

મુજ અર્જ તમે દિલમાહે ધરો,

ભવતારણી દુખ સમસ્ત હરો.

ભજતાં તમને સહુ કદ સ્થમે,

ભવસિંધુથિ તારજો માત તમે;
 જનુનિ જગમાં જસ તારો ખરો,
 ભવતારણી દુખ સમસ્ત હરો. ૨
 કરે વંદન દેવ ઉભા રહીને,
 વણિ નારદ તું મરને ગ્રહીને;
 કર સાહી તમે મુજ વિધન લરો,
 ભવતારણી દુખ સમસ્ત હરો. ૩
 ચુંડ મુંડને સુંલ નિસુંલ હણ્યા,
 મહીષાસુર મારિ ન રાખી મણ્યા;
 મુજ પાપતણિ તમે શાન્તિ કરો,
 ભવતારણી દુખ સમસ્ત હરો. ૪
 જગમાં તુજ શક્તી દીસે સગળે,
 તુજ નામથકી સહુ દુખ ટળે;
 પ્રણમુ પદ લાલ તમારો ખરો,
 ભવતારણી દુખ સમસ્ત લરો. ૫

ગરબી.

તમે અજાણ્યા અમે જાણીયેરે—એ રાહ.

નમુ અંખે મા મતબાલીનેરે,
 તેડા ચાચર આલું ચાલીનેરે;
 દેજો દરસન દીનદયાળી,
 અંખામા આસરો છે તાહ્યરેરે.

માણ આ. ૧

આરાસુરમાં તે તહારો વાસછેરે,
 જગમગતી જ્યોત પ્રકાસછેરે;
 સેવે સુર સકળ થઈ હાસરે. અંબામા. માણ આ. ૨
 તાડું તેજ કોટી રવી સારખુરે
 તહારો પ્રતક્ષ મહીમા પારખુરે;
 હુતો નજરે જોઈ જોઈ હરખુ. અંબામા. માણ આ. ૩
 ત્રીસુળાધારી સીંહ સ્વારછોરે,
 માણ નોધારા આધારછોરે;
 હુતો વીનતી કડૂ વારમવારે, અંબામા. માણ આ. ૪
 મા ત્હેં અસુર ઘણાને મારીયારે,
 વળી દેવ સકળા ઉમારીયારે;
 દેવી ભકતો તમારાને તાર્યા. અંબામા. માણ આ. ૫
 માણ મનવાંછીત ક્ષણ આપજોરે,
 પોતાનો કરી મુને થાપજોરે;
 માહારાં દુખ સરવતમેકાપો. અંબામા. માણ આ. ૬
 ભગવંતી ભળસીંધુ તારજોરે,
 માહારાં પાપ સરવ નીવારજોરે;
 માણેકલાલને સીરકર ધારો. અંબામા. માણ આ. ૭

રાગ ખમાયચી.

નમુ નમુરે અંબે અલખેપી,
 માહારા જનમો જનમની તું બેલીરે.

જાગતી જ્યોત ઝળકતી તહારી;

સુરતી વીધુત રંગની રેલીરે.

સીંહાદ્ધ થઈ મહીશને માર્યો;

દેવને થઈ આનંદ હેલીરે.

વીશ્વંભરી વીશ્વે રહ્યાં વ્યાપી;

દેવ સરવ પુજે પહેલીરે.

લકતપાળક છો માત લવાની;

સરણાંગતની મા તું ખેલીરે.

લાલ તહારો દરસન ચીત ચાહે,

રહે રહેજો છબીલી છેલીરે.

નમું નમું. ૧

નમું નમું. ૨

નમું નમું. ૩

નમું નમું. ૪

નમું નમું. ૫

રાગ ધનાશ્રી.

પુર્ણ થયો છે ખેલ સજનો, એ રાગ.

અંખા લજે સુખ થાય;

સમર લે તું અંખા લજે સુખ થાય.

જે સમરે તે માહા સુખ પામે;

વેદ પુરાણે ગાય.

વ્યાસ વસીષ્ઠ સારદમુની નારદ;

સ્તુતી કરી ગુણ ગાય.

સૂર્ય ચંદ્ર ગ્રહ ગગન પ્રકાશે;

તેમની છો મંભાય.

ટેક.

સમર લે. ૧

સમર લે. ૨

સમર લે. ૩

બ્રહ્મા વીરનું સુર સનકાદીક;	
ચીતથી તુજને રૂઢાય.	સમર લે. ૪
મારકુંડ જયમુની ઇંદ્રાદીકે;	
સેવી તને જગમાય.	સમર લે. ૫
વીશ્વામીત્રને બ્રહ્મપદ આપ્યું;	
નામ તારાથી તરાય.	સમર લે. ૬
મહીસાસુર લેંસાસુર મારી;	
દેવને કાંધી ત્હેં સાહાય.	સમર લે. ૭
આદ્યશક્તિ તું એક અંબીકા;	
નીગમે નેતી કેહેવાય,	સમર લે. ૮
રકતબીજને રણમાં રોજ્યો;	
કોધ કરી મંમાય.	સમર લે. ૯
શક્તી આશરે સર્વ રહેછે;	
કાર્ય સફળ સઉ થાય.	સમર લે. ૧૦
જન્મ ધરી તુજ પાર ના આવ્યો;	
તેનો તે જન્મ વ્રથાય.	સમર લે. ૧૧
અનેક રંકને રાય કર્યા ત્હેં;	
બુગમાં જસ તુજ ગાય.	સમર લે. ૧૨
સર્વ સ્થળે મા વાસ છે ત્હારો;	
જાપ તમારો જપાય.	સમર લે. ૧૩
દયા કરી આ અર્જ સ્વીકારો;	

માણ કરો કરુણાય.

સમર લે. ૧૪

માણેકલાલને શરણે રાખો;

તુજ ચરણ ચીત રહાય.

સમર લે, ૧૫

ગરબી.

રૂસણું મેલોને રાધીકારે—એ રાગ.

આજ ઘડી આનંદનીરે;

હાંહારે અંખા દરશન જમ્યે.

ટેક.

સરખા તે સરખી સઉ મળીરે;

હાંહારે માણના ગુણ ગામ્યે.

આજ ઘડી. ૧

ગરૂવો તે ગુજારત દેશછેરે;

હાંહારે આરાસુર તેમાં કહીએ.

આજ ઘડી. ૨

તેપર માણ ખીરાજતારે;

હાંહારે આવે શ્રાવણ સંઘ.

આજ ઘડી. ૩

અંગ ઉમંગ બહુ જામતોરે;

હાંહારે નીત્ય નવનવો રંગ.

આજ ઘડી. ૪

સકળ ભકતો સુખ પામતારે;

હાંહારે જેને જેવો છે ભાવ.

આજ ઘડી. ૫

સંકટ તેના મા કાપતારે;

હાંહારે આપે તેવોજ દહાવ.

આજ ઘડી. ૬

બેઠાં ગોખે માણ સ્યોખમરે,

હાંહાંરે પેહેરી જરકસી સાડી.	આજ ઘડી. ૭
ગરબા ચાચર લોક ગાયછેરે;	
હાંહાંરે માના ચોક અગાડી.	આજ ઘડી. ૮
શણુગાર સરસ સોળે સજ્યારે;	
હાંહાંરે આભુષણુ ઝુમતો.	આજ ઘડી. ૯
પારીજાતક જીવ મંદારનારે;	
હાંહાંરે એવા હારને પુમતા.	આજ ઘડી. ૧૦
વાહન વાઘતણુ કરીરે;	
હાંહાંરે કરમાં ત્રીસુળ ધરીને.	આજ ઘડી. ૧૧
આઘા અવીચળ એકછોરે;	
હાંહાંરે નમુ અમરેશવરીને.	આજ ઘડી. ૧૨
હરીહર સ્તવન કરે ઘણુરે;	
હાંહાંરે અરૂણુ આરતી ઉતારે.	આજ ઘડી. ૧૩
ઝગમગ જ્યોત પ્રકાશછેરે;	
હાંહાંરે તેજે ત્રીલોવન હારે.	આજ ઘડી. ૧૪
ચાચર થેઈ થેઈ થાયછેરે;	
હાંહાંરે માણુ મુખ મલકાવે.	આજ ઘડી. ૧૫
નીરખે સઉ માને ફરી ફરીરે;	
હાંહાંરે નઈણાં ત્રપત ન થાયે.	આજ ઘડી. ૧૬
નાગર નૃત્ય કરે ઘણુરે;	
હાંહાંરે પુળ ખડુ વીધી થાયે.	આજ ઘડી. ૧૭

જુગત'બા જમદીસ્વરીરે;	આજ ઘડી. ૧૮
હાંહારે પાવડીઓ પુનઝો.	
પુરણ પ્રતાપ મા તાહ્યરોરે;	આજ ઘડી. ૧૯
હાંહારે કેટલુ કહુ સાંભળને.	
દેવનાં દુખ મા કાપીયાંરે;	આજ ઘડી. ૨૦
હાંહારે દળી દઈતના દળને.	
લકતવત્સળ ભવતારણીરે;	આજ ઘડી. ૨૧
હાંહારે લળી પાયે હું લાગુ.	
દરસન દીન દીન આપળેરે;	આજ ઘડી. ૨૨
હાંહારે માણ મુખથી હું માગુ.	
ગાય શીખે ને સાંભળેરે;	આજ ઘડી. ૨૩
હાંહારે મનવાંછીત થાયે.	
માણિકલાલની વીનતીરે;	આજ ઘડી. ૨૪
હાંહારે તુજ દરસન આહો.	

ગરબી.

છેલ છખીલી બહુચરીયાં એ રાગ.

આલો આરાસુરની વાટેરે, અંબા દરસન કરવાને;
 જગજનુની જોવા માટેરે, પાપ સરવ પરીહરવાને. ટેક.
 અભયાવર કરણી દાતારે, માતા છો મમ સુખકારી;
 મુજ કૃતી સામુ ના જોશેરે, ભવજળદીવી દો તારી. આલો. ૧

મહીસાસુર મરદન કીધુરે, વણીકની વાહારે ધાઈ;
 તમે ઝાઝ તારીને કીધુરે, કર મધ્યે ત્રીસુળ સાઈ. ચાલો. ૨
 માણ સંકટ સરવે કાપોરે, અવીચળ આપો મા વાણી;
 વરણુન શું કરૂં મા તહારે, આરાસુરીની પટરાણી. ચાલો. ૩
 ઝળહળ તો પારો તહારે, પળ પળ ઉપકારો કરતી;
 દરસન દેઈ અંખા તારેરે, કીલમીસ માહારો સઉ હરતી. ચાલો. ૪
 મુજ લાજ બધી તમ હાથેરે, માણ મન માની લેજે;
 ભવતારણી ભવદુખ ભાગીરે, ભકતને સીરગાળ રેહેજે. ચાલો. ૫
 રક્ષાં વીશ્વ વીસે મા વ્યાપીરે, અરજ આ મારી ઉર ધરશે;
 માણેકલાલને તારો બાણુરે, માણ સીરપર કર ધરશે. ચાલો. ૬

ગરબી.

મેલો મોહન મારી માટલી-એ રાગ.

નમુ હું અંબીકાળ માતને,

હારે નમતાં પ્રાશ્રીત બય;

ભવસાગર સેહેજે તરે,

હારે ભજતાં ભાવટ બય.

નમુ હું. ૧

આરાસુર અલખેલડીરે, વસ્યાં આનંદભેર;

દેવોને સાદ્ય કીધી ઘણી, હારે થઈ લીલાલેહેર. નમુ. ૨

ભવમાં ભોળી માતછોરે, દઈત દળ્યા અપાર;

બુગતંબા જસ તાદ્યરો, હારે માર્યો મહીસને માર. નમુ. ૩

બાળા ત્રીપુરા નામછેરે, જગમાંહે વીખ્યાત;
 માણેકલાલ તમ દાસપર, હારે મેહેરકરો મોરી માત.નમુ. ૪

ગરબી બીજી.

ચાલો જમ્યે ચાચરચોકમાં, હારે જ્યાં છે અંબીકાજી માત;
 ભકતપાળેક ભુવનેશ્વરી, હારે ભવતારક માત. ચાલો. ૧
 આરાસુરી આનંદમારે, ધર્યા સોળ શણુગાર;
 બાંહે બાળુબંધ બેરબા, હારે પેરચા મોતીના હાર.ચાલો. ૨
 નીરખ્યાં માને નેહથીરે, થયાં સીંહ સવાર;
 જગમગ જ્યોત જળકી રહી, હારે લીધાં ત્રીસુળકટાર.ચાલો. ૩
 દીનજન તારક માતછેરે, શું વરણું હું રૂપ;
 ત્રણે કાળે જુજવાં, હારે મા ધરો છો સ્વરૂપ. ચાલો. ૪
 પ્રાતહ પેહેલા પોહોરમારે, ધરો કન્યાનું રૂપ;
 આરતી થાએ અતી ઘણી, હારે ઘણો થાય છે ધુપ. ચાલો ૫
 મધ્યાને માહેશ્વરીરે, મતબાલી હો માય;
 જોળન રૂપ જળકાવતાં, હારે બેઠાં ગોખની માંચ. ચાલો. ૬
 સાયંકાળે સુંદરીરે, વદ્ધા રૂપ દેખાય;
 જાગતી જ્યોત મા તાલ્યરી, હારે કયમ વરણુન થાય. ચાલો. ૭
 જગતંબા જગશ્વરીરે, માણેકલાલ લાગે પાય;
 પુરો મનોરથ ભક્તના, હારે કરો સેવકને સાલ્ય. ચાલો. ૮

ભુજંગીછંદ.

- નમુ માત અંબે તમે શાન્તિદાતા,
 જગતવંદનિ વીશ્વવીશે વીખ્યાતા;
 માર્યા મુંલ નિમુંલ ત્રીમુળધારી,
 નમું આદ્યશક્તી મા આનંદકારી. ૧
 બધા વિશ્વમાં માત સર્વોપરિ છે,
 નીગમે સકળ શાસના ઉપરી છે;
 દેવી સર્વ ભક્તોતણા ભય હારી,
 નમું આદ્ય શક્તી મા આનંદકારી. ૨
 તને તો સ્તવે સેશ મહેશ ઇંદ્ર;
 રૂપી મુનીયોને વળી સુર્યચંદ્ર,
 અસી હાથ ધારી કરી સીંહસ્વારી;
 નમું આદ્યશક્તી મા આનંદકારી; ૩
 ધરી ંહાલ વલભને માણ તાર્યો,
 યદુરામનો લગ્નવિધી સુધાર્યો;
 ઘણા ભક્તને તેં લીધા દેવિ તારી,
 નમું આદ્યશક્તી મા આનંદકારી. ૪
 કરિ મેહેર માણ ગ્રહો હસ્ત મારો,
 ગણી બાળ તતકાળ દો સુખવારો;
 સહર્ષે કરૂ અર્જ હે માત મહારી,
 નમું આદ્યશક્તી મા આનંદકારી, ૫

ખરી જગતી જ્યોત છે જકતમાંહે.
 તારિ વિશ્વમાં વ્યાપી શકતી સદાયે;
 શરણે રાખિ આ લાલને લે ઉગારી,
 નમુ' આદ્યશકતી મા આનંદકારી.

૬

વસંતતીલકા છંદ.

હે વીશ્વવંદ્ય ત્રીપુરા, ત્રીગુણાત્મ માત,
 શકતી તમારી સઘળી સખળી અઘાત;
 વ્યાપી રહી જગતના જીવ તારવાને,
 ભકતોનું માન જગમાંય વધારવાને.

૧

માયા મહાન બળવાન મહેશ્વરીને,
 નમુ આદ્ય દેવી અંબા ભુવનેશ્વરીને;
 નીત્યે નમી નમી પાય સ્તુતી હું કરૂં છું,
 મતબાલી માય નારાયણીને નમુ છું.

૨

વીશ્વેશ્વરી સકળ દુખ સંકટ કાખ્યાં,
 સંહારી સર્વ ભયને સુખ નીત્ય આખ્યાં,
 માયા તમારી બળવાન તેમાં ભમુ છું,
 મતબાલી માય નારાયણીને નમુ છું.

૩

શ્રીવાસતી સરસ્વતી ભગવતી માયા,
 શ્રી અંબે આદ્ય અખીલેશ્વરી જકતરાયા,
 ત્હારા પ્રતાપ થકી હું જગમાં વસું છું,

૪

મતબાલી માય નારાયણીને નમુ છુ. ૪

ઉમા રમા અભયદા અકળેશ્વરીને,
માહાલક્ષ્મી અષ્ટ ભુજ્યા ઠાટેસ્વરીને;

રાખું સદા હૃદયમાં તમને ચહુછુ,

મતબાલી માય નારાયણીને નમુ છુ. ૫

કલ્યાણી કાળી કમળા હરસીદ્ધ દેવી,

ગાયત્રી ગંભીરગિરા સઉ દેવી સેવી,

શાષ્ટાંગ પાય નારાયણીને નમુ છુ,

મતબાલી માય નારાયણીને નમુ છુ. ૬

નામો તમારા અગણીત સુગુણ ગાઉ,

આરામુરી સમરતાં બલિહારી જાઉ;

રાખો સમીપ મુજને સ્તુતી હું કરૂ છુ,

મતબાલી માય નારાયણીને નમુ છુ. ૭

બીજો ન આશ્રય ધરૂ તુજ બીન અન્ય,

તારો ભવાનિ જગદિશ્વરિ આવ્યો શર્ણુ;

પ્રેમે કરી જગતમાત તને બળુ'છું,

મતબાલી માય નારાયણી ને નમુ'છું. ૮

હું માત આશ મુજને મનમાં ઘણેરી,

આપો સદાય ભકતી તુજ નામ કેરી;

આ લાલ તારો વીનવે પદ પ્રણમુ'છું,

મતબાલી માય નારાયણીને નમુ'છું. ૯

ગરબી રાગ બનઝારો.

- હારે અંબામા દીનદયાળી,
જય બહુચર મા ખીરદાળી. અંબામા. જય. ૧
- હારે આઘશકતી અંબીકા જાણી,
ગોખ મધ્યે ખીરાજે રાણી;
ભુતળમાં ભોળી ભાળી. અંબામા. જય, ૨
- હારે માનું મુખડુ મુનમચંદ્ર,
ગુણ ગાય વીધી ને ઈંદ્ર;
ભુગભુગમાં છે જસવાળી. અંબામા. જય. ૩
- હારે માની સીંહની ઉપર સ્વારી,
લઈ બેઠાં ત્રીસુળ કટારી;
જય જય ગજબર ગઢવાળી. અંબામા. જય. ૪
- હારે માની પાવડીઓ પુજાએ,
ધુપ દીપને આરતી થાએ;
તહારી જાગતી જ્યોત જ્યાળી. અંબામા. જય. ૫
- હારે ત્રીપુરા તહારીં બલીહારી,
મા અકળગતી તમ ન્યારી;
દીકું ચંદ્રવદન નીહાળો. અંબામા. જય, ૬
- હારે મંભાયા ભવમાં ભોળી,
પેહરી કુમકુમવરણી પટોળી;
ચોળી કેસરવરણી રૂપાળી. અંબામા. જય. ૭

હારે માણેકલાલ છે બાળ તમારો,
કર સાહીને અંબા તારો;
દેને પાપ સરવ પરબળી,

અંબામા. જય. ૮

બનઝારો બીને.

હારે ચાલો બહુચર શરણે જઈએ,
માના ગુણ ચાચરમાં ગાઈએ.

ટંક.

હારે બીરદાળી તુજ બલીહારી,
મા અકળગતી તમ ન્યારી;

અમ અરજ દીલમાં લઈએ.

ચાલો માના, ૧

હારે બાળા ત્રીપુરા જુગમાં જાણી,

હારે મા અવીચળ દેને વાણી,

માનુ સુખકુ શસી સમ કહીએ.

ચાલો. માના. ૨

હારે ઝગમગતી જ્યોતજ્યાળી,

ધન્ય ધન્ય ઘોળા ગઠ વાળી;

માના દરસનથી મન મોહીએ.

ચાલો. માના. ૩

હારે જુગમાં જસ તાહારો માના,

વીધી વીરુ શંકર ગુણ ગાતા;

માતા માનસરોવર નાહીએ.

ચાલો. માના. ૪

હારે માનુ અંદ્રવદન સુખકારી,

હારે માને કુરકુટની છે સ્વારી,

(૫૩)

માણેકલાલને સરણે લેઇએ.

ચાલો. માના. ૫

ગરબી.

સંદેસો કહેજેરે મોહનને એટલો. એ રાગ.

આરાસુર, વસીયાં દેવી અંબીકા,

જેની શોભા વરણવી ન શકે સેવજે.

ટેક.

પુલ પુલ્યાં સઘન વન શોભા શી કહું,

મેના પોપટ જમર કરે ગુંજરજે.

આરા. ૧

માનસરોવર સુદીર અતી રળીઆમણુ,

નાહેથી માંહ પ્રાશ્રીત પ્રલે થાયજે.

આરા. ૨

આસોના દીવસરે અતી રળીઆમણુ,

ચાચરમાં કાંઈ રમવા સરખી રાતજે.

આરા. ૩

અંબાએ અનુચરને સઘળે મોકલ્યા,

આવો બેહેનો ચાચર રમવા કાજજે.

આરા. ૪

રમવાને આવીરે ચોસઠ જોગણી,

વળી પધાર્યા બહુચર કાળી માતજે.

આરા. ૫

તુજળ ને બ્રહ્માણી હુરસીધ આવીયાં,

લક્ષ્મી ઇંદ્રાણી આવ્યાં ઉમયા માતજે.

આરા. ૬

ચરણ ચોળી ચીર કસુળી સાડીઓ,

પેહેર્યા જરકસી સાળુ કસળી કોરજે.

આરા. ૭

નવ સન્ત શણુગાર સળ્યા છે શોભતા,

ગાવા માંડયા ગીત રસીક સહ માતજે.

આરા. ૮

તાળી લેઇ ગાય રૂપાળા ગાનમાં, સરવે શોભે અધીક અધીક રૂપવાનજો.	આરા. ૬
તે શબ્દની ધુની સ્વરગ સુધી ગઇ, જોવા આવ્યા ત્યાં ઇંદ્રાદીક દેવજો.	આરા. ૧૦
સુષ્પી બ્રહ્મા માહાદેવ સહીત ત્યાં આવીયા, કૃષ્ણે લીધા નારદ મુનીને સાથજો.	આરા. ૧૧
સુષ્પી ગરબો સ્થાને ગયા સત્તે દેવતા, માણ્યે કીધી સરવે ઉપર મેહેરજો.	આરા. ૧૨
નાગરનાં ઇંદ્ર દેવીરે તમે અંબીકા, તેમાં માણેકલાલ છે તારો દાસજો.	આરા. ૧૩
ચરણ સરણ દેજો અંબા મા મુજને, સરણાંગતની પુરજો અંબા આશજો.	આરા. ૧૪

અંબાજીની તીથીઓ.

નમુ આઘ ભવાની હોં માત, અંબે આરાસુરવાળી,
દીન જનની પ્રતીપાળ દેવી છોરે દયાળી. ટેક.
સાખી.

સરસત સ્વામીને વીનવું, ગણપત લાગુ પાય;
આરાસુરની ઇસ્વરી, ગુણ ગાવા તે ચીતકુ ચાહ્ય. અંબે.દીન. ૧
સાખી.

પડવે માત પધારજો, ગરબે રમવા કાજ,

(૫૫)

ગુણ ગંભીર મા તાહરો, તારે આબ્યે સરે સઉ કાજ.
અંબે. દીન. ૨

સાખી.

બીજે માત બીરાજો છો, આરાસુરની માંય;
શોભા હું શી વરણવું, કહેતાં શેશજી થાકી જાય.
અંબે. દીન. ૩

સાખી.

ત્રીજે ત્રણ ભોવનમાં, કળાયત ત્હારૂં રૂપ;
પારના પામ્યા રૂપી મુની, વળી થાક્યા માહેશ્વર ભુપ.
અંબે. દીન. ૪

સાખી.

ચોથે છો ચાતુરભુજ, નવે ખંડનાં નામ;
દહીતોને વીડારીયા, તમે કર્યા સેવકનાં કામ. અંબે. દીન. ૫
સાખી.

પાંચમે પરમેશ્વરી, રચ્યો તમે સંસાર;
દયાળી દુખ કાપજો, માજી નોધારા આધાર. અંબે. દીન. ૬
સાખી.

છઠે તું નારાયણી, માર્યો નરકાસુર;
જુગમાં જસ વ્યાખ્યો ઘણો, માજી આનંદમાં ચકચુર.
અંબે. દીન. ૭

સાખી.

સાતમે સાહેલડી, સહીત પધારો માત;

(૫૬)

આરાસુરની ઈશ્વરી, મને સાદ્ય કરો માત તાત.

અંબે. દીન. ૮

સાખી.

આઠમે હવન થાયછે, લોક કરે સહિ રંગ;

માણ રમવા નીસર્યાં, ત્યાં તો થઈ રહ્યો નવલો રંગ.

અંબે. દીન. ૯

સાખી.

નાંમે નવલ કસુંબીયા, સાળુ પેહેરી માત;

સખીયો સંગે નીકળ્યાં, માણ નવરાત્રીની શત.

અંબે. દીન. ૧૦

સાખી.

દસરાએ દીપક પ્રગટીયા, ઘેર ઘેર મંગળ ગાય;

જય જયકાર થઈ રહ્યો, મારી માણની પુજા થાય.

અંબે. દીન. ૧૧

સાખી.

અગીયારસ ઝોછવ થાયછે, સઉને આપો સુખ;

માણ કૃતારથ કીલએ, મારાં ભવનાં તે ભાગોને દુખ.

અંબે. દીન. ૧૨

સાખી.

બારસ બાળા રૂપ છે, ત્રીપુર અંબે માત;

જગતની જગદીશ્વરી, સર્વ દોરી તમારે હાથ.

અંબે. દીન. ૧૩

(૫૭)

સાખી.

તેરસે ત્રણ ઢોકમાં, માણ ત્હારે વાસ;
કલ્યાણી કરૂણા કરી, મને દરસણુ તેડળ પાસ.

અંબે. દીન. ૧૪

સાખી.

ચઉદસે ચીત માહરૂ, યાકુળ વ્યાકુળ થાય;
દરસન તેડો દાસને, જેથી ચીતની ચીન્તા બાય.

અંબે. દીન. ૧૫

સાખી.

પુનમ પુરણ પ્રેમથી, જપુ તમારૂં નામ;
પંદર તીથી પુરો થઈ, માણેકલાલ કરેછે પ્રણામ.

અંબે. દીન. ૧૬

ગરબી.

ધીરી ધીરી સુંદરી જરા ધીરી—એ રાગ.

નમું નમું નારાયણીને નમું,

માના ચાચર ઢોકમાં રમુજી.

નમુ નમુ. ૧

વીશંભરી વીશ્વે રહ્યાં વ્યાપી,

માયા તમારીમાં માણ ભમુ.

નમુ નમુ. ૨

આરાસુરી અભયાવર દાતા,

માણ દુખ વીડારણુ છોજી તમુ.

નમુ નમુ. ૩

નીગમ ન પામે પાર તમારો,

શકતી તમારી જોઇ સુખમાં સમુ. નમુ નમુ. ૪
 વીશ માંહે વરદાયની આંખા,
 તુજ શુભ ગાઇ ચીતમાં સમુ. નમુ નમુ. ૫
 શુભ નીધાન છે ગાયત્રીજી,
 ચરણ રજ લેવા ટમટમુ. નમુ નમુ. ૬

આરતી.

જય જય આંખે માત જય જય જુગતંબે. જય જય જુગ.
 સરણાંગત પ્રતીપાળક (૨) અકળીત અવીલંબે.

જય જય જુગતંબે. ૧

જળ હળ નીરમળ જ્યોત, જગમાં છે તહારી,
 મા જગમાં છે તહારી,

ત્રીભુવન તારણી આંખે, (૨) છે મંગળકારી,

જય જય જુગતંબે. ૨

કોટી સુર્ય સમ તેજ, સુગટ ઝળકેછે,

મા સુગટ ઝળકેછે;

તંબોળે તરતીબસુ (૨) શુભકુ મલકેછે,

જય જય જુગતંબે. ૩

કુમકુમ આડ કપોલ, આંદલો ઝળકેછે,

મા આંદલો ઝળકેછે;

નાકે વેસર વાળી (૨) મોતી લળકેછે,

જય જય જુગતંબે. ૪

અતર ધુપ સુવાસ, મોગરો મેહેકેછે,
 મા મોગરો મેહેકેછે;
 ધુપ મંદારના હારને (૨) ઉપર લેહેકેછે,
 જય જય જુગત'એ. ૫
 ઉડે અખીલ ગુલાલ, ખમા ખમા થાએ,
 મા ખમા ખમા થાએ;
 સોળ પ્રકારે પુજા (૨) પ્રભાત સંધ્યાએ,
 જય જય જુગત'એ. ૬
 ચંગ મૃદંગ ઉપંગ, બાંડસરી બાજેછે,
 મા બાંડસરી બાજેછે;
 તાળ રસાળના શબ્દો (૨) ગગને ગાજેછે,
 જય જય જુગત'એ. ૭
 ગાન કરે નીત્ય કીન્નર, શુણ ગાંધર્વ ગાએ,
 મા શુણ ગાંધર્વ ગાએ;
 ઉદો ઉદો મુખ બોલે (૨) જય જગની રાએ,
 જય જય જુગત'એ. ૮
 મંગળ લ્હાડૂ નામ, મહીસાસુર મથની,
 મા મહીસાસુર મથની;
 રક્તખીજ રણ રોજ્યો (૨) સુલ નીસુલ દમની,
 જય જય જુગત'એ. ૯
 કરપુરવતી કરે આરતી, સઉ ભકતો લ્હારા,
 મા સઉ ભકતો લ્હારા;

હુળી મળી શુશ્રુ તુજ ગાયે (૨) છે તમને ધ્યાન,
જય જય જુગત'એ. ૧૦

નાગર બાળની આરતી, મા માની લેજો,
મા માની લેજો;

ચરણ શરણ દેઈ અ'એ (૨) સુખ સંપત્ત દેજો.
જય જય જુગત'એ. ૧૧

ઈષ્ટદેવી અ'બાય, નાગરને તારો,
મા નાગરને તારો;

દીન દીન આનંદ દેઈને (૨) દુખ સહ નીવારો,
જય જય જુગત'એ. ૧૨

માણેકલાલ કેહે આરતી, જે કોઈ ગાસે,
મા જે કોઈ ગાસે;

પાપ પ્રજળસે તેનાં (૨) સુખ સંપત્ત થાસે,
જય જય જુગત'એ. ૧૩

દોહરો.

ચથામતી વરણન કર્યું, તુજ પ્રતાપે માય;
વિમળ વાણી આપજો, જય જય જગદંબાય.

